

opusdei.org

Zmarł kard. Józef Glemp (1929-2013)

Zmarły prymas senior wiele razy okazywał swą życzliwość dla Opus Dei, które rozpoczęło pracę apostolską w Polsce w 1989.

27-01-2013

Życzliwość wobec Opus Dei W roku 1990 zostały erygowane za jego zgodą pierwsze ośrodki Opus Dei w Warszawie.

W kwietniu 1991 spotkał się z Czcigodnym Alvaro del Portillo, który go odwiedził na Miodowej.

Był gościem na Uniwersytecie Nawarry w Pampelunie.

25 czerwca 1993 przewodniczył mszy ku czci bł. Josemarii Escrivy w kościele św. Anny w Warszawie. W homilii mówił o założycielu Opus Dei: "Kapłan ten dał siebie Bogu jako narzędzie i przez to wywołał impuls dla nowej drogi duchowej w Kościele, pojętej jako służbę ewangelizacyjną dla świata". **1993: Kard. Józef Glemp o św. Josemarii - pełen tekst homilii**

Przez ponad 25 lat prowadził polski Kościół

Józef Glemp urodził się 18 grudnia 1929 r. w Inowrocławiu. Lata dziecięce i młodość spędził w miejscowości Rycerzewo k. Inowrocławia. Podczas okupacji pracował przymusowo w

niemieckim gospodarstwie rolnym. Ukończył Państwowe Gimnazjum i Liceum im. Jana Kasprowicza w Inowrocławiu. W 1950 r. wstąpił do Prymasowskiego Wyższego Seminarium Duchownego w Gnieźnie.

Święcenia kapłańskie otrzymał 25 maja 1956 r. w bazylice prymasowskiej w Gnieźnie, z rąk biskupa Franciszka Jedwabskiego. Pracował jako kapelan sióstr dominikanek w Mielżynie, przy zakładzie dla dzieci nieuleczalnie chorych, równocześnie poświęcając się pracy wychowawczej i nauczaniu religii w szkole w Ruchocinku i w domu dla nieletnich przestępców w Witkowie, a następnie jako kapelan sióstr Sacré Coeur w Polskiej Wsi, jako wikariusz i prefekt w liceum pedagogicznym w Wągrowcu, a później jako wikariusz w Miasteczku Krajeńskim.

W latach 1958-1964 odbył studia specjalistyczne z zakresu prawa kanonicznego i świeckiego na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie, uzyskując doktorat obojga praw. Ukończył także kurs specjalistyczny w Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim, m.in. stylistyki łacińskiej, oraz Studium Administracji Kościelnej przy Kongregacji Soboru i Studium Rotalne, uzyskując tytuł adwokata Roty Rzymskiej.

Po powrocie do Polski pełnił funkcję sekretarza w Prymasowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gnieźnie i notariusza w Kurii Metropolitalnej Gnieźnieńskiej i w Trybunale Metropolitalnym. W l. 1967-1979 pracował w Sekretariacie Prymasa Polski w Warszawie, jako referent i jednocześnie kapelan i sekretarz kardynała Stefana Wyszyńskiego. W tym okresie służył

pomocą duszpasterską w kościele św. Marcina i w ośrodku duszpasterstwa akademickiego przy kościele św. Anny, był także duszpasterzem warszawskich prawników. W latach 1972-1979 prowadził zajęcia z prawa rzymskiego, a później ćwiczenia z prawa małżeńskiego na Wydziale Prawa Kanonicznego Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

4 marca 1979 r. został mianowany biskupem ordynariuszem diecezji warmińskiej. Święcenia biskupie przyjął w bazylice prymasowskiej w Gnieźnie, 21 kwietnia 1979 r., z rąk kardynała Prymasa Stefana Wyszyńskiego, arcybiskupa metropolity krakowskiego Franciszka Macharskiego i biskupa Jana Obląka, sufragana warmińskiego. W Episkopacie Polski pełnił funkcję przewodniczącego Komisji „Iustitia et Pax”.

7 lipca 1981 r. mianowany arcybiskupem metropolitą warszawskim i gnieźnieńskim, Prymasem Polski. Jako Prymas Polski został także opiekunem duszpasterstwa Polonii zagranicznej i ordynariuszem na terenie Polski dla Kościołów obrządku grekokatolickiego i ormiańskiego. Był 56. Prymasem Polski i 70. arcybiskupem metropolitą gnieźnieńskim oraz 14. rządcą archidiecezji warszawskiej. 2 lutego 1983 r. otrzymał godność kardynalską.

Po reorganizacji struktur Kościoła w Polsce, w marcu 1992 r., pozostał arcybiskupem metropolitą warszawskim, zachowując godność Prymasa Polski, jako kustosz relikwii św. Wojciecha, a także ordynariuszem wiernych obrządku wschodniego żyjących w Polsce i nie mających własnego ordynariusza. W latach 1981-2004 pełnił funkcję

przewodniczącego Rady Stałej i Konferencji Episkopatu Polski. Był także przewodniczącym II Synodu Plenarnego w Polsce. Jest członkiem watykańskiej Kongregacji dla Kościołów Wschodnich, Papieskiej Rady ds. Kultury i Najwyższego Trybunału Sygnatury Apostolskiej.

Posiadał godność Baliwa Wielkiego Krzyża Honoru i Dewocji Zakonu Maltańskiego oraz Wielkiego Przeora Zwierzchnictwa Polskiego Zakonu Rycerskiego Grobu Bożego w Jerozolimie. Jest doktorem honoris causa 10 wyższych uczelni w kraju i zagranicą, m.in. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, University of Santo Tomas w Manili, Università degli Studi di Bari, Loyola University of Chicago, oraz honorowym obywatelem wielu miast, m.in.

Warszawy, Inowrocławia, Mogilna, Żnina, Miechowa, Łowicza, Castel Sant`Elia i Codroipo. W 2000 r. otrzymał Pokojową Nagrodę im. Giorgia La Piry, w uznaniu dla postawy w czasie stanu wojennego w Polsce, a w 2003 r. Statuetkę „Złotego Hipolita” i Godność „Wybitnej Osobistości Pracy Organicznej”, przyznane przez Towarzystwo im. Hipolita Cegielskiego.

Jako duchowy opiekun polskiej emigracji odwiedzał wielokrotnie środowiska polonijne na wszystkich kontynentach. W swoim dorobku posiada ponad 100 artykułów z dziedziny teologii, historii teologii, prawa kanonicznego i ponad 50 książek, w większości dokumentujących jego posługę pasterską i działalność kaznodziejską.

6 grudnia 2006 r. Ojciec św. Benedykt XVI przyjął jego rezygnację z urzędu

arcybiskupa metropolity warszawskiego, złożoną w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego, zgodnie z przepisami prawa kanonicznego.

7 stycznia 2007 r., po rezygnacji abpa Stanisława Wielgusa z urzędu arcybiskupa metropolity warszawskiego, Ojciec św. Benedykt XVI powierzył mu pełnienie funkcji administratora apostolskiego archidiecezji warszawskiej.

21 grudnia 2009 r. Prymas-senior otrzymał z rąk prezydenta Lecha Kaczyńskiego Order Orła Białego - najwyższe odznaczenie państwowe Rzeczypospolitej Polskiej.

wiara.pl, ab

.....

pl/article/zmar-kard-jozef-
glemp-1929-2013/ (12-04-2026)